

[H. C. Toft.]

teresse i dag, er jo, hvad den enkelte kommer til at betale i kroner og øre. Jeg har konstateret, at efter at forliget var indgået, kunne man i en lang række af landets blade se det kommenteret, men jeg tror vanskeligt, man i to blade kunne finde den samme forklaring på, hvad forslagen gik ud på. Og jeg har siden set, at en lang række folketingsmænd ud over landet har holdt taler, hvori de har fremført det synspunkt, at nu har man sikret, at ejendomsskatterne ikke stiger.

Det er jo ganske urigtigt. Forliget betyder for sognekommunerne, at man i fremtiden — og fremtiden er kun ét år — højst kan anvende en grundskyldpromille på 35. Der er godt 230 kommuner her i landet, der har en grundskyldpromille på 35. Det er rigtigt, at i disse kommuner kan man ikke skrive højere ejendomsskatter ud på landbrugsjorden og på andre grunde; det er de kommuner, hvor man har presset den sidste dråbe ud af ejendomsbeskatningen for sognekommunens vedkommende, dér kan man ikke komme højere. Men i de tusind andre kommuner, der har en lavere grundskyldpromille, er der fri adgang for kommuner med over 3.000 indbyggere til f. eks., hvis de i dag har 20 promille, at gå op til 35, mens der er en begrænsning for kommuner under 3.000 indbyggere, som kun må forhøje med 25 pct. i forhold til sidste år. Det vil med andre ord sige, at der er ikke andre kommuner end de 230, hvor man i dag har maksimumspromillen, der ikke kan forhøje grundskatterne både på landbrugsjorden og på øvrige ejendomme i kommunen.

Jeg vil dernæst om bykommunerne sige, at det konservative folkeparti altid har haft den opfattelse, at man her måtte indføre en maksimumspromille for at beskytte borgerne med hensyn til deres udgift til bolig og lejlighed over for socialdemokratiske byråd, der havde interesse i at beskatte dem hårdt med høje grundskyldpromiller. Hvad har man da opnået ved forliget på dette område? Man er i den samme situation for bykommunernes vedkommende efter forliget som før forliget, dog med den eneste undtagelse, at bundgrænsen er anderledes. Enhver bykommune kan gå lige så højt med hensyn til at inddrage grundskatter,

som den ønsker. Jeg tror, den højtærede indenrigsminister vil bekræfte det. Lad mig komme med et tænkt eksempel. Jeg bliver her i hovedstaden, i København. Her anvendte man sidste år satsen 35 promille. Når man nu skal til at beregne, hvad man må tage i fremtiden, så har man lov til at beslutte på grundlag af den ejendomsskattelovgivning, som vi havde sidste år, og hvor der ingen øverste grænse var for bykommuner, at udskrive lige så meget, man vil i kroner og øre.

Det, der kan forvirre, det er, at man i lovgivningen blander den 12. og den 13. vurdering sammen. Men hvad er det, det drejer sig om? Man skal beregne, hvor meget man på grundlag af den 12. alm. vurdering måtte have udskrevet i 1965-66, og da var der for bykommunernes vedkommende ingen overgrænse, de kunne gå lige så højt, de ville. Skal vi nu ikke tænke os, at overborgmester Urban Hansen herinde ønsker at få dobbelt så meget ind i grundskatter her i København til næste år, som han får i år? Grundværdierne er steget med godt og vel 90 pct. — nu regner jeg i mit eksempel med 100 pct. Han vil altså anvende 70 promille, men når borgerne får regningerne, så står der ikke 70 promille på sedlen, så står der 35 promille, ligesom der gjorde sidste år. Så kan man vel i Aktuelt og måske også i mange andre blade læse, at København fastholder en grundskyldpromille på 35; men det betyder i realiteten, at alle — og det beder jeg dem, der får en sådan skatteseddel, lægge mærke til — selv om der står 35 promille, i kroner og øre skal af med det dobbelte af, hvad de kom af med sidste år. Disse muligheder er åbnet for Københavns kommune, og de er åbnet for alle købstadkommuner her i landet, så her har man altså ikke forsøgt på at lægge loft over kommunernes mulighed for at udskrive grundskatter.

For amtsbeskatningens vedkommende bygger man jo på regeringsforslaget; dér indeholder forliget ingen ændring, og det vil sige, at man på grundlag af de nye vurderinger kan udskrive op til 20 promille. Jeg ved ikke, hvor mange amtskommuner der i dette år kommer op på de 20 promille; jeg har da hørt, at en enkelt kommer op på de 18, og om en anden har jeg hørt, at måske de 20 ikke engang kan slå til. Det vil